

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1992.

Af Retsudvalget.
(Fremsat 28/10 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Ombudsmandens beretning bliver hvert år taget til efterretning af et flertal her i Folketinget, som dog ikke omfatter Fremskridtspartiet, og ligeledes er det kun Fremskridtspartiet, der kommer med et egentligt betækningsbidrag efter at have læst ombudsmandens beretning. Kun sjældent sker det, at ombudsmandens beretning resulterer i en egentlig debat her i salen.

Jeg må i den forbindelse først henvise til Fremskridtspartiets betækningsbidrag til ombudsmandens beretning for 1992 og ligeledes henvise til de tidligere år, hvor Fremskridtspartiet har stemt imod en godkendelse af ombudsmandens beretning . . .

Formanden:

Der foregår en forhandling, der er en ordfører, der taler, og en række ordførere; pressen og tilhørerne skal kunne høre det. Men det er ikke tilfældet, det er ikke muligt i øjeblikket.

Tom Behnke (FP):

En væsentlig årsag til, at Fremskridtspartiet tidligere har stemt imod beretningen, har talt imod den og har været negativ i sit betækningsbidrag, er, at Fremskridtspartiet ganske enkelt ikke har haft den fornødne tillid til den nuværende ombudsmand. Den tillid har vi fortsat ikke, og Fremskridtspartiet vil derfor igen stemme imod beretningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning går direkte til anden behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 14/10 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Dette lovforslag går ud på, at der på tirsdag skal afholdes folkeafstemning om otte dybt komplicerede spørgsmål i udlændingepolitikken.

Min praktiske fornemmelse siger mig, at det er svært at leve op til det på tirsdag, og min politiske fornemmelse siger mig, at der fortsat vil være et meget stort flertal i Folketinget imod folkeafstemninger på dette område. Jeg henviser til den betænkning, der blev afgivet af Retsudvalget den 22. april i år om et nogenlunde tilsvarende forslag.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at erkende, at i Socialdemokratiet forestillede vi os faktisk, at efter førstebehandlingen af det tilsvarende lovforslag nr. L 253 den 13. april 1993, hvor alle øvrige partier stod bag en meget markant afvisning, ville også Fremskridtspartiet acceptere og respektere, at et sådant lovforslag ikke kunne gennemføres. Men nej! Vi må erkende, at vi åbenbart var naive; nok en gang forsøger man sig, godt nok med nogle få ændringer eller nærmere nogle få supplementter til det tidligere forslag.

[Lissa Mathiasen]

Lad mig sige det meget klart, at uanset disse supplementer kan vi fra Socialdemokratiets side stadig ikke støtte forslaget; det er stadig lige uacceptabelt. Vi har i Socialdemokratiet den helt generelle holdning, at vi ikke mener, at temaerne i forslaget er egnede til en folkeafstemning. Og hvad værre er: Det er en aldeles uanstændig forenkling af tingene, som kun medvirker til at afspore debatten. Jeg tror, det er kvælende for enhver form for konstruktiv dialog, jeg tror faktisk også, at det er med til at fremme overfladiskheden i en folkelig debat, og det skal vi dybt beklage.

Skulle nogen være i tvivl efter disse bemærkninger, skal jeg gerne gentage nok en gang, at Socialdemokratiet er imod dette forslag. Det har vi også været ved tidligere lejligheder, og det vil vi også være fremover.

Fischer (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede her i salen, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi har den indstilling, at der er et stort behov for ændringer og stramninger i udlændingeloven. Men disse ændringer og stramninger skal gennemføres her i Folketinget, og de kan kun gennemføres, hvis der kan skaffes flertal for dem enten før eller efter et kommende folketingsvalg.

Vi mener ikke, at en folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik er et egnet eller hensigtsmæssigt instrument til at få gennemført de nødvendige lovændringer og sikre den nødvendige sammenhæng i den meget komplicerede udlændingelovgivning. Vi mener, at det rigtigste må være, at dette spørgsmål, som optager borgerne i meget høj grad, på linje med andre vigtige politiske temaer indgår i en kommende valgkamp. I denne sammenhæng vil vi klart og tydeligt tilkendegive vores holdning til udlændingelovgivningen, som vi også har gjort det ved at fremlægge klare og detaljerede programmer gennem de senere år, og så beder vi om en stillingtagen til spørgsmålet på linje med de andre vigtige politiske spørgsmål, som en valgkamp handler om.

Jeg sagde før, at en folkeafstemning ikke vil sikre den nødvendige sammenhæng i den meget komplicerede udlændingelovgivning, og det fremgår jo også af, at de otte temaer, som Fremskridtspartiet foreslår at der afholdes af-

stemning om, kun omhandler en del af den samlede udlændingepolitik. Hvis en folkeafstemning gennemføres, er spørgsmålet derfor, om man ikke blot opnår at stå tilbage med et resultat, som kun i begrænset udstrækning kan bruges til noget af Folketinget.

Og her er vi jo ved problemets kerne, nemlig spørgsmålet, om den danske udlændingepolitik og udlændingelovgivning i det hele taget er et område, der er egnet til en folkeafstemning. Det er det efter min opfattelse bestemt ikke. Udlændingelovgivningen er kompliceret og har utrolig mange facetter og nuancer, og jeg mener ikke, at det kan være anderledes i den verden, vi lever i i dag, med dens mange komplicerede sammenhænge.

Derfor er det den konservative folketingsgruppes grundlæggende og principielle opfattelse, at udlændingelovgivningen ikke skal gøres til genstand for en folkeafstemning, men behandles i Folketinget.

Men det betyder bestemt ikke, at der ikke er behov for ændringer og stramninger i Danmarks udlændingepolitik; det er der, og det har Det Konservative Folkeparti klart givet udtryk for. Jeg vil i stikordsform nævne nogle af de ændringer, Det Konservative Folkeparti ønsker og vil arbejde for: Flygtninge skal vende tilbage til det land, de er flygtet fra, når der ikke længere er behov for beskyttelse; indvanderes retskrav på familiesammenføring skal afskaffes; der skal gribes effektivt ind over for kriminelle asylansøgere; kriminelle udlændinge, som har opholdstilladelse i Danmark, skal kunne udvises langt hurtigere og mere konsekvent end i dag; asylsagsbehandlingen skal ske langt hurtigere; Folketingets Ombudsmand skal ikke kunne behandle de sager, der er afgjort af Flygtningenævnet, og således være overdommer for en anden dommer; det offentlige skal ikke betale for, at udenlandske børn skal lære deres modersmål – det er forældrenes opgave, og i den danske folkeskole skal de lære at tale dansk, det andet må være en privatsag; de facto-flygtninges retskrav på asyl i Danmark skal afskaffes, og endelig skal kravene for at opnå dansk statsborgerskab skærpes. Den konservative holdning til dansk udlændingepolitik er ganske klar. Vi ved, hvad vi vil, og vi vil arbejde for at få så mange som muligt af disse synspunkter gennemført.

[Fischer]

Til slut vil jeg sige, at hvis vælgerne ønsker, at dansk udlændingepolitik skal ændres og strammes – og det behøver man ikke nogen folkeafstemning for at få konstateret – må man bruge det repræsentative demokrati, for det er netop det, man har det til. Det vil sige, at ved næste folketingsvalg kan man stemme på politikere og partier, hvis holdninger og synspunkter er i overensstemmelse med ens egne på dette område. Men den konservative holdning skal der ikke være tvivl om, hverken i dag eller ved et kommende valg. Vi ønsker en stramme dansk udlændingelovgivning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre har vi både i folketingsgruppen og i vor store medlemsskare ført en seriøs og grundig debat om udlændingepolitikken i årevis, og denne debat har bredt sig langt ud over Venstres rækker. Den, der beskæftiger sig grundigt med udlændingspørgsmål, ved, at det ingenlunde er nogen let sag, men vi finder i Venstre, at det er utrolig vigtigt, at den folkelige debat stedse holdes i kog, og at de politiske partier tør fremlægge deres bud på en udlændingepolitik.

I Venstre har vi gang på gang fremlagt vor politik, og jeg skal bare nævne et par områder, hvor vi har foreslået en langt bedre flygtningepolitik, der i højere grad tilgodeser de flygtninge, der befinder sig tæt på deres hjemland. Vi har foreslået en ændring af familiesammenførselsreglerne og en mere dynamisk flygtningepolitik, der ikke gør flygtninge til indvandrere, og vi ønsker en langt mere effektiv asylsagsbehandling, så misbrugere af systemet ikke står i vejen for virkelig nødstedte. Vi diskuterer ikke bare som Fremskridtspartiet forenklete problemstillinger, men også det menneskesyn og de holdninger, der bør være bærende for en liberal udlændingepolitik.

Netop i udlændingepolitikken, der for en stor dels vedkommende vedrører mennesker, der er ramt af forfølgelser eller katastrofer, der har så stor folkelig bevågenhed i Danmark, er det utrolig vigtigt, at debatten ikke forenkles, men at partierne tværtimod giver oplysning, oplysning og atter oplysning, samtidig med at alle myter og tabuer smadres og befolkningens spørgsmål besvares ud fra det enkelte partis holdning. Målet må være, at udlændingepolitikken en dag kan diskuteres lige så naturligt

under en valgkamp og i det daglige som alle andre politiske spørgsmål. Desværre er der lang vej endnu, og jeg vil tillade mig at give nogle politikere herinde skylden herfor. Jeg tænker her både på de politikere, der er angst for at tone rent flag med deres meninger, og de politikere, der forsøger at forenklingene uden samtidig at turde formulere det bagvedliggende menneskesyn, der er med til at forhindre, at udlændingepolitikken kan drøftes af alle vælgere med åben pande.

I Venstre har vi principielt intet imod folkeafstemninger; men vi mener nu engang, at vi, som sidder her i Folketinget, er valgt til at lede landet og træffe de nødvendige beslutninger, og det ansvar for lederskab vedkender vi os i Venstre. Tør vi ikke lede landet, kan vælgerne komme med den mest effektive sanktion, der findes, nemlig at vælte os.

Det lovforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, er komplet uegnet til folkeafstemning. Det forenkler på en helt utilstodelig måde de udlændingepolitiske spørgsmål, og der skelnes overhovedet ikke mellem de forskellige udlændingegrupper. Retskravet om familiesammenføring skal bare ophæves generelt, og alle jugoslaver skal åbenbart bare smides ud, siden man vil ophæve loven om flygtningelandsbyer. Udenlandske statsborgere, der har fået 10 dages hæfte for en eller anden færdselsforseelse, skal bare smides ud af landet, uanset hvor længe de har boet her i Danmark, og uanset om de er gift med danske. Hvilket land man kommer fra, hvilke tjenester man i øvrigt har gjort Danmark, og hvilke vægtige grunde man har haft for ikke at søge dansk statsborgerskab, er revnende ligegyldigt for forslagsstillerne. Det er jo en uanstændig forenkling af problemerne, som vi i Venstre overhovedet ikke vil være med til, og jeg spørger gang på gang mig selv, om Fremskridtspartiet overhovedet er interesseret i at opnå resultater i udlændingepolitikken, siden man konsekvent nægter at tage en grundig debat.

Forslagsstillerne hævder, at de vil medinddrage vælgerne i beslutningsprocessen. Det har vi gjort i Venstre i årevis ved at indbyde til tusindvis af møder over det ganske land. Her kan vælgerne få indflydelse på Venstres politik, herunder udlændingepolitikken, og netop udlændingepolitikken er et fremragende eksempel på, hvordan det enkelte medlem i Venstre har fået indflydelse på den førte politik.

[Birthe Rønn Hornbech]

Endelig anser vi ethvert folketingsvalg og ethvert kommunalvalg for en folkeafstemning, også om udlændingepolitik. I Venstre fører vi valgkamp hver dag, også om udlændingepolitikken, og vi deltager i den folkelige debat; det er den bedste vej at gå, hvis man ønsker ændringer i den førte politik. At oplive og oplyse, at samtale, at argumentere, at overbevise – se, det er demokratiets inderste væsen, og gid Fremskridtspartiet en dag ville forstå det!

Birgitte Husmark (SF):

Fra SF's side skal vi også udtrykke bekymring og uforståenhed over for, at man allerede nu – et halvt år efter den forrige debat og på næsten samme grundlag – endnu en gang rejser spørgsmålet om en vejledende folkeafstemning om udlændinges forhold i Danmark. Jeg kan helt tilslutte mig fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkninger om, hvor kompliceret dette område er, og hvor uegnet en vejledende folkeafstemning derfor er til at behandle spørgsmålene.

Fra SF's side skal det heller ikke mangle på vilje til at diskutere disse komplicerede forhold; det har vi gjort hidtil, og det vil vi fortsætte med at gøre. Forholdene hænger jo tæt sammen med, hvordan verden ser ud uden for Danmark, og hvis man ikke betragter verden uden for Danmark i sammenhæng med vores udlændingepolitik, har man lavet en helt utilstødelig forenkling.

Endelig vil jeg hæfte mig ved selve den konstruktion, som en vejledende folkeafstemning er. Specielt når det drejer sig om personspørgsmål, som det jo er tilfældet her, når der tales om udlændinges forhold, er en vejledende folkeafstemning simpelt hen ikke andet end en opinionsundersøgelse, og SF retter sig altså ikke efter opinionsundersøgelser. Vi tager udgangspunkt i diskussioner med mennesker, som ønsker at påvirke vore holdninger, og så går vi ind og ser, hvad der er det rigtige. Vi retter os ikke efter et vejledende ja eller nej, dertil er vores holdninger alligevel for velargumenterede.

Elisabeth Arnold (RV):

Den 13. april havde vi for fjerde gang en førstebehandling af et lovforslag fra Fremskridtspartiet om vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik. Dengang stem-

te et massivt flertal nej til Fremskridtspartiets forslag, det var også tilfældet ved tidligere lejligheder, og sådan vil det også være denne gang. Det er ufatteligt, at Fremskridtspartiet bliver ved med at fremsætte disse forslag, som man ved at man står fuldstændig alene med, og man må jo spørge, om ikke fru Birthe Rønn Hornbech har ret, når hun har den opfattelse, at Fremskridtspartiet ikke er det fjerneste interesseret i at opnå nogen form for resultater af deres politiske arbejde her i Folketinget.

Nu er det altså femte gang, vi behandler et forslag om vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik, og Det Radikale Venstre må altså endnu en gang sige, at vi er imod. Vi mener, at sammenblandingen af de emner, der foreslås lagt ud til folkeafstemning, er rodet og ulogisk, og at det er nogle meget uegnede spørgsmål til afgørelse ved folkeafstemning.

Fremskridtspartiet burde lægge sine forslag enkeltvis frem til behandling her i folketings salen, så vi kan få konstateret, om der er flertal for eller imod de pågældende forslag. Nogle af dem har allerede været fremsat, og der har været et tordnende flertal imod hver gang. Vi ser frem til, at vi fortsat skal have disse diskussioner. Det har jeg ikke noget imod, vi har altid tonet rent flag i disse sager, og Det Radikale Venstre er nu som tidligere imod den type folkeafstemninger, der foreslås her. Altså en opfordring til Fremskridtspartiet: Fremsæt dog forslagene her i folketings salen enkeltvis, så vi kan få en grundig, ordentlig og redelig debat! Det her er valgflæsk og ikke noget som helst andet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt starte med at sige – bare for fuldstændighedens skyld – at Fremskridtspartiet ønskede jo, at der i forbindelse med kommunalvalget tirsdag den 16. november skulle afholdes en vejledende folkeafstemning om udlændings spørgsmål. Af forskellige årsager har det ikke kunnet nås, og det erkender vi.

Men jeg er glad for, at ordførerne har holdt sig til det principielle i sagen, nemlig om man skal holde en folkeafstemning eller ej. Den kunne jo afholdes på mange andre tidspunkter, enten selvstændigt eller i forbindelse med EF-parlamentsvalget i juni 1994, eller eventuelt sideløbende med et folketingsvalg.

[Pia Kjærsgaard]

I hvert fald nogle af ordførerne har sagt, at det er noget, man også skal tage stilling til, når der afholdes et folketingsvalg; specielt Venstres og De Konservatives ordførere hængte sig meget op på den formulering. Dertil har jeg kun at sige, at hvis Venstre og De Konservative i tiden op til et folketingsvalg kan komme med nogle eksempler på, hvilke forslag de har fremsat til beslutning i denne folketingsaal, er det intet værd. Det er intet værd, at man kommer med programmerklæringer, debatoplæg eller kataloger; man skal komme med forslag, som kan blive grundigt diskuteret.

Indenrigsministeren mente, at det var dybt komplicerede spørgsmål; andre ordførere har sagt, at det var for enkle spørgsmål. Jeg synes faktisk, at de partier, som af forskellige årsager, men samstemmende er imod, at der bliver afholdt en folkeafstemning, skulle tage at koordinere deres ordførertaler lidt, for hvordan kan det være dybt komplicerede spørgsmål og samtidig være alt for enkle spørgsmål?

Fru Lissa Mathiasen fra Socialdemokratiet spurgte, hvor mange gange det her ville blive afvist. Jeg kan kun sige til Socialdemokratiet og resten af ordførerne, at dette forslag vil Fremskridtspartiet fremsætte igen og igen og igen, uanset om Folketinget bliver ved med at afvise det. Jeg er sikker på, at et stykke længere hen ad vejen vil der være forståelse for, at der sagtens kan afholdes en folkeafstemning om dette forslag.

Jeg ved ikke, hvornår Det Konservative Folkeparti har tænkt sig at fremkomme med deres opstramninger i folketingsalen. Vi bør dog tage de diskussioner og blive ved med at tage de diskussioner; det er fortsat et spørgsmål, som ligger befolkningen utrolig meget på sinde, og naturligt nok. Og jeg ved ikke, hvorfor spørgsmålet ikke er egnet til at afholde en folkeafstemning om. Der må jeg så sige til hr. Fischer, at Maastricht-traktaten kunne man to gange afholde en folkeafstemning om. Det var dog også et utrolig kompliceret spørgsmål, men den danske befolkning forstod faktisk grundigt og nøjagtigt at sætte sig ind i problematikken. Der er ingen tvivl om – og det viser adskillige meningsmålinger også – at den danske befolkning var vældig godt oplyst om, hvad der stod i Maastricht-traktaten, og netop på grund af at vi havde en folkeafstemning.

Når man lægger ting ud til folkeafstemning, er der ingen tvivl om, at emnet bliver debatteret. Det bliver ikke et spørgsmål om personer, som det meget ofte bliver op til en folketingsvalgkamp: Hvem skal være statsminister, hvem er bedst til det ene, og hvem er bedst til det andet? Nej, man diskuterer det enkelte emne, og det er en meget væsentlig årsag til, at også dette spørgsmål er særdeles velegnet til en folkeafstemning. Det er i øvrigt alle spørgsmål. Der er ingen spørgsmål, der er for komplicerede til, at den danske befolkning kan tage stilling. Hvad regner man dog den danske befolkning for? Hvad er det dog, politikere tror om den danske befolkning, siden man ikke mener, at man kan tage stilling til disse spørgsmål?

Jeg vil godt spørge Det Konservative Folkeparti: Går man generelt imod folkeafstemninger, eller er det kun på enkelte spørgsmål, man ikke ønsker folkeafstemninger?

Fru Birthe Rønn Hornbech var også inde på, at det var en forenkling af debatten. Jeg må nok sige, at jeg synes, fru Birthe Rønn Hornbech forenkledede debatten utroligt i nedadgående retning. Der er ikke tale om, som fru Birthe Rønn Hornbech nævnte, at vi vil smide folk ud. Hvad er dog det for en primitiv måde at omtale dette dybt alvorlige problem på?

Fru Birthe Rønn Hornbech ved udmærket godt, at også Fremskridtspartiet ønsker, at den hjælp, der skal ydes, gives økonomisk og humanitært i nærheden af de områder, hvor der nu engang er krig, og hvor man bedst lægger hjælpen. Det vil svare sig ganske godt både økonomisk og på mange andre områder, og fru Birthe Rønn Hornbech ved udmærket godt, at det synspunkt har Fremskridtspartiet også; det er ikke noget, som andre partier skal tage patent på. Vi synes bare fortsat, at den tilstrømning, der er til det her land, ikke kan accepteres, og at man bør debattere det her problem alvorligt.

Så må jeg sige til fru Birgitte Husmark, som ikke mente, at man kunne tage stilling til personspørgsmål ved en folkeafstemning, at utrolig mange sager, som vi diskuterer her, faktisk alle jo i virkeligheden er personspørgsmål. Palæstinensersærlovgivningen var så sandelig personspørgsmål. Det kan man åbenbart godt diskutere i Folketinget, men man ønsker ikke at lægge det ud til en folkeafstemning.

[Pia Kjærsgaard]

Jeg vil kun sige som afslutning, at uanset hvad de andre partier mener, så synes vi, at denne sag er så vigtig, at vi mener, befolkningen skulle tage stilling til den. Den er for vigtig til, at man lægger den i hænderne på Folketinget. Den er for vigtig til, at man lader ordførere som dem, der her har været oppe og omtale problemet, eller fru Mimi Jakobsen, fru Elisabeth Arnold eller fru Ebba Strange, klare det. Den er for vigtig til, at det alene er sådanne mennesker, der tager stilling til dette problem.

Formanden:

Man skal lige erindre sig, at ministre skal omtales ved deres titel i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan kun opfatte forslaget om at ophæve loven om flygtningelandsbyer på den måde, at de, der allerede er kommet hertil, så er uden tag over hovedet. Og når jeg forstår det sådan, så er der såmænd også nok nogle i stemmeboksene, der vil forstå det på den måde.

Nu fik vi altså endelig en forklaring på, hvorfor Fremskridtspartiet hele tiden fremsætter beslutningsforslag: Det er overhovedet ikke noget værd, hvis ikke man fremsætter beslutningsforslag herinde i Folketinget. Det var ligegodt sørens! Her har Fremskridtspartiet igen fortalt os, at den folkelige debat overhovedet ikke er noget værd. Men det er fortsat dér, holdningerne skal ændres. Jeg tror ikke på, at jeg kan få de store holdningsændringer herinde, men jeg tror på, at jeg ved at gå ud og tale med vælgerne kan få sammensat et andet Folketing. Og jeg overlader trygt til vælgerne, vil jeg gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at afgøre, om Venstres udlændingepolitik er noget værd. Det vil komme klart frem ved næste folketingsvalg.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Fru Pia Kjærsgaard havde meget vanskeligt ved at forstå, at der både kan være tale om dybt komplicerede spørgsmål og forenkling. Jeg vil godt give et enkelt eksempel på det. Man spørger i det tredje punkt: Bør udlændinges retskrav om familiesammenføring her i landet afskaffes? Når man kræver, at befolkningen skal sige enten ja eller nej til det, er det

en forenkling, som ganske enkelt ikke kan rummes inden for et ja eller nej. Det er nemlig sådan – og det gik jeg da ud fra at fru Pia Kjærsgaard vidste – at vi, når det gælder flygtninge, har en række forpligtelser på grund af det internationale samarbejde, som vi er medlem af, mens der er nogle andre regler, når det gælder indvandrere.

Derfor er alene dette lille eksempel en meget god illustration af, at man ganske enkelt ikke meningsfuldt kan lave folkeafstemninger om spørgsmål af denne karakter, hvor der kun er mulighed for at stemme ja eller nej. Sådan kunne vi i øvrigt gå en lang række af de andre spørgsmål i forslaget igennem, men jeg synes, at dette her i sig selv er en tilstrækkelig illustration af det.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

De ændringer, der er sket i den danske udlændingelovgivning siden 1986 – og det ved fru Pia Kjærsgaard jo ganske udmærket – er ændringer, som Det Konservative Folkeparti har været med i, har været initiativtager til.

Vi har villet gå videre med stramninger, og vi har bebudet, at der kommer forslag om det her fra Det Konservative Folkepartis side. Det er på baggrund af et grundigt arbejde i Det Konservative Folkeparti, i vores vælgerforeninger og i folketingsgruppen, et arbejde, der har stået på igennem flere år. Derfor har Fremskridtspartiet ikke noget at komme efter på dette område. Vi har været med i denne lovgivning, vi har taget initiativer, som vi gjorde det i 1986, og vi har taget initiativer senere. Vi har ikke kunnet få alle vores ting igennem, fordi der ikke har været flertal, men vi vil fortsætte på dette område.

Fru Pia Kjærsgaard bebuder, at Fremskridtspartiet igen og igen vil spille Folketingets tid med forslag om folkeafstemning på dette område. Så vil jeg sige, at svaret vil være nej og nej, hver gang Fremskridtspartiet kommer med dette forslag. Det er en usympatisk måde at omgås et tema som det her på. Det er egnet til behandling i Folketinget, og det er dér, det skal behandles, her i salen og i Folketingets udvalg, og det er derfor, Det Konservative Folkeparti kommer med sine egne forslag.

Jeg håber naturligvis, at Fremskridtspartiet vil være med og støtte de forslag, således at vi

[Fischer]

kan få de stramninger igennem, der er nødvendige. Får vi dem ikke igennem, så vil det være et naturligt tema ved næste folketingsvalg, hvor vi så kan tage en grundig drøftelse af det i stedet for den overfladiskhed, som Fremskridtspartiet lægger op til.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Fischer, som jeg spurgte i mit første indlæg: Hvordan stiller Det Konservative Folkeparti sig til folkeafstemninger generelt? Er det kun, når det passer Det Konservative Folkeparti, at emner skal ud til debat, eller er der nogle emner, som man mener befolkningen kan tåle, og andre, som man mener befolkningen ikke kan tåle? Det svarede hr. Fischer ikke på.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Jeg kan godt fortælle fru Pia Kjærsgaard, hvorfor jeg ikke synes, at menneskeskæbner egner sig til folkeafstemninger. Det er et meget følelsesladet spørgsmål. Derfor kan partierne med mere eller mindre sande oplysninger påvirke vælgernes indstilling til, hvor megen og hvilken hjælp disse mennesker skal have. Derfor mener jeg slet ikke, at spørgsmålet egner sig til en folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil bare gøre opmærksom på over for hr. Fischer, at Fremskridtspartiet er et demokratisk valgt parti her i Folketinget, og at vi fremsætter forslag, som vi synes er af yderste vigtighed, heriblandt det, der er til debat i dag.

Det, jeg tager ordet for, er bemærkningen om, at det skulle være spild af Folketingets tid at fremsætte nogle holdninger, som et politisk parti har her i Tinget. Jeg vil gerne have en uddybning af, hvad hr. Fischer mener med, at man spilder sin tid, når et parti, der er demokratisk valgt, også vil føre sine holdninger ud i praksis som et forslag her i Tinget. Jeg synes, at det var meget usympatisk af hr. Fischer at komme med denne bemærkning.

Og det dér med at ønske stramninger på netop det område, som vi diskuterer i dag, kan ligge på et meget, meget lille sted. En ting er, at

man udadtil gerne vil vise befolkningen, at man selvfølgelig ønsker lidt af den samme profil som Fremskridtspartiet, altså at man ønsker stramninger, men befolkningen skal ikke blande sig i det her, selv om den ene opinionsundersøgelse efter den anden klart viser, at Fremskridtspartiets holdninger på det her område er den holdning, der er i befolkningen, blandt De Konservatives vælgere, blandt Socialdemokratiets vælgere osv. De er enige med Fremskridtspartiet på dette område, men her ønsker man altså ikke, at befolkningen skal have et ord indført ved en folkeafstemning. Så jeg er også meget spændt på at få at vide, hvad det så er, det er vigtigt at få ud til folkeafstemning. Og ønsker Det Konservative Folkeparti i det hele taget at lytte til vælgerne?

CD's ordfører kom jo heller ikke med noget nyt. CD ønsker ikke at lytte til vælgerne mellem valgene. Man siger jo, at når man går hen og sætter kryds, så har man eksempelvis for 4 år ad gangen valgt til alle store politiske spørgsmål. Det er bare ikke realitetens verden. Naturligvis må man en gang imellem i store spørgsmål lytte til vælgerne.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fru Birthe Rønn Hornbech omtalte den folkelige debat – altså nu beder jeg Dem, fru Heilbunth! Den folkelige debat? Hvem har rejst den folkelige debat? Hvor var fru Birthe Rønn Hornbech? Hvor var hr. Fischer? Hvor var alle de mennesker eller politikere og partier henne på det tidspunkt, da Fremskridtspartiet rejste den folkelige debat? Alle Folketingets partier undtagen Fremskridtspartiet stod jo bag den liberale udlændingelov, der blev vedtaget. Det var jo alene Fremskridtspartiet, der stemte imod. Det var først, da man kunne mærke i sit bagland, at det var ved at være for meget, at Venstre og De Konservative begyndte at blande sig lidt i debatten. Nu er Socialdemokratiet også ved at begynde at blande sig, men mere bliver det ikke til.

Den folkelige debat, jamen det er jo næsten ikke til at holde ud, når fru Birthe Rønn Hornbech omtaler den folkelige debat! Jeg kunne stadig væk godt lide at vide, hvor de partier var henne, da Fremskridtspartiet netop ene og alene kom med den folkelige debat, skrev indlæg om det, blandede sig i det rundt omkring, tog det op i forsamlingshusene, talte om det med

[Pia Kjærsgaard]

vælgerne, som syntes, at det her var et meget, meget vigtigt spørgsmål at debattere.

Jeg vil gerne igen spørge: Hvornår kommer de forslag, som vælgerbefolkningen skal tage stilling til på valgdagen? For det kan da ikke være rigtigt, at man ikke kan tage stilling til nogle forslag, som har været behandlet her i Folketinget. Det kan godt være, at Venstre og De Konservative ikke kan få flertal, men man er dog forpligtet til at komme med nogle forslag, som enten bliver stemt ned eller bliver vedtaget i Folketinget. Det er for billigt alene at holde sig til partiprogrammet – som man altså ikke engang overholder, for man kan jo ikke engang kan tage sig sammen til at stemme for de ting, som Fremskridtspartiet fremlægger.

Så sent som for en uge siden havde vi en stor forespørgselsdebat, hvor Venstre og De Konservative ikke kunne stemme for Fremskridtspartiets dagsorden, heller ikke Socialdemokratiet, heller ikke nogen af de andre partier. Og hvad skete der mere? Man havde ikke engang taget sig sammen til at komme med sin egen dagsorden. Nej, for man er stadig væk så hundeanngst for dette spørgsmål; man kunne ikke engang stille en anden dagsorden, hvor man kom frem med, hvad man egentlig ville.

Flygtningelandsbyerne eller barakbyerne har Fremskridtspartiet ikke ønsket, fordi det er ghettodannelser. Og hvad er det, partierne herinde taler imod? Det er jo netop ghettodannelser. Men det er da klart, at Venstre og De Konservative vil forsvare dem, for det var jo netop under KV-regeringen, at disse barakbyer blev planlagt. De blev vedtaget under den nuværende regering, men det var KV-regeringen, som havde lagt op til dem. Det var dem, der havde forberedt loven.

Så vil jeg igen sige med hensyn til en folkeafstemning, at det jo er lovforslaget, man tager stilling til. Man kan ikke alene henholde sig til, at det er personer; man diskuterer ikke personspørgsmål, det er slet ikke det, det kan man for øvrigt heller ikke. Det er lovforslagene, man tager stilling til.

Og må jeg så sige til indenrigsministeren og andre, som ikke bryder sig om de spørgsmål, som Fremskridtspartiet er kommet med i forslaget: Jamen har man noget bedre, så kom med et andet bud. Der vil jo også ske udvalgsbehandling af sådan et forslag, og dér må man jo komme med andre formuleringer, hvis man

ikke synes, at Fremskridtspartiets formuleringer er gode nok. Man har konstant spurgt os: Hvad er det, I vil have til folkeafstemning? Hvilke spørgsmål er det, I vil have ud? Vi har i vores forslag sat otte spørgsmål op, men synes man ikke, de er gode nok, må man selv komme med andre bud på, hvad det kan være for spørgsmål, man mener befolkningen er moden nok til at tage stilling til. Og man kan eventuelt i en seriøs udvalgsbehandling og under en seriøs debat i folketingsalen diskutere og vurdere, om det skal være andre formuleringer.

Men nej, man kan kun afvise, man kan kun være negativ og man kan kun rakke ned på det, Fremskridtspartiet kommer med. Det er ganske enkelt for sølle. Jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt: Vi mener, at dette spørgsmål er alt, alt for vigtigt til, at det er folketingspolitikere, der skal tage stilling til det, for det er der for mange folketingspolitikere der ikke duer til, og derfor bør forslaget naturligvis sendes ud til en vejledende folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Der er måske en god grund til, at fru Pia Kjærsgaard undrer sig over, hvor den folkelige debat har været henne set ud fra Fremskridtspartiets synspunkt. Det kan måske skyldes – og dér tror jeg faktisk at jeg taler på samtlige øvrige partiers vegne herinde – at de øvrige partier føler, at debatten afspores, i det øjeblik Fremskridtspartiet er med i debatten.

Jeg tror, at de fleste af os, der er herinde, og som aktivt har deltaget i disse debatter, ja, i flere hundrede møder landet over igennem bare de senere år, føler, at hver eneste gang vi har oplevet Fremskridtspartiet deltage i en sådan debat, er der i den grad sket en vildledning, en afsporing. Det vil sige, at der hos de øvrige partier inklusive ikke mindst Socialdemokratiet er et ønske om at få en saglig debat på det reelle niveau om, hvad det her drejer sig om, men så oplever vi, synes jeg, at man fra Fremskridtspartiets side afsporer den. Og det ønsker vi ikke at medvirke til.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Det er såvel til hr. Jan Kørpe Christensen som til fru Pia Kjærsgaard: Vi mener simpelt

[Fischer]

hen ikke, at dette er et egnet tema til en ja/nejafstemning. Det er et alt for kompliceret tema til, at man kan benytte det til folkeafstemning.

Vores holdning til folkeafstemninger er positiv, det har vi givet udtryk for masser af gange, men det afhænger af temaerne. Dette tema mener vi er egnet til behandling her i folketings salen og i folketingsudvalgene. Vi er kommet med vores egne ganske klare forslag på dette område; det har vi gjort i år, og det har vi gjort tidligere. Vi har også fået resultater igennem. Jeg kan bare nævne den bemærkelsesværdige ændring af udlændingeloven, der skete på konservativt initiativ sammen med andre partier i 1986, da vi fik ændret udlændingeloven, således at asylansøgere, der kommer fra et sikkert land, kan afvises ved grænsen; andre forslag kan også nævnes.

Som sagt har vi ikke kunnet komme igennem med alle vores forslag, men vi mener, forslagene skal behandles her. Det er det rigtige sted at gøre det, og det vil vi fortsat gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Man opnår kun et resultat, hvis man har en debat, uanset om det er i folketings salen, eller om det er en folkelig debat dér, hvor den rettelig også hører hjemme, nemlig ude i befolkningen.

Og jeg vil gerne bede fru Lissa Mathiasen komme med noget dokumentation. Kom med nogle eksempler, hvor Fremskridtspartiet har vildledt eller afsporet debatten, i stedet for blot at komme med floskler. Jeg vil meget gerne bede om nogle konkrete eksempler fra fru Lissa Mathiasens side.

Så vil jeg gerne sige til hr. Fischer, der nu pludselig er blevet tilhænger af folkeafstemninger, at Fremskridtspartiet har fremsat forslag i Folketinget ikke alene på udlændingområdet, men på mange andre områder, Øresundsforbindelsen f.eks. Men det er måske også uegnet til til folkeafstemning.

Vi har også fremsat forslag, der direkte gik på, at der skulle gennemføres flere folkeafstemninger i det her land, bl.a. pr. vælgerinitiativ, sådan at et antal borgere ved deres underskrift kunne markere, at det emne ønsker man til folkeafstemning. Hvad skete? Det Konservative Folkeparti og de øvrige partier gik imod. Det er da ikke politikerne, der skal be-

stemme, hvad der skal til folkeafstemning. Så kan det jo aldrig blive ærligt. Det er da reelt befolkningen, der bør bestemme, hvad der skal stemmes om. Så længe det er politikerne, der mener, at de har patent på at bestemme, hvad der skal til folkeafstemning, får vi jo aldrig nogen sinde de folkeafstemninger, som vi har behov for.

Men jeg vil godt spørge hr. Fischer: Øresundsforbindelsen, er det lige så uegnet? Er det i det hele taget uegnet? For det er jo netop det, hr. Fischer og andre partier mener. Det er uegnet med folkeafstemninger, for man vil ikke høre, hvad folk i virkeligheden mener.

Formanden:

Hr. Køpke Christensen for en kort bemærkning, og så vil jeg tro, at vi er ved at nærme os afslutningen af denne debat.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det var naturligvis de ord, der kom fra Socialdemokratiets ordfører, fru Lissa Mathiasen, der fik mig til at gå op på talerstolen, for ligesom fru Pia Kjærsgaard synes jeg, det kunne være interessant med nogle dokumentationer. Det er klart, at når man går på Folketingets talerstol og udtrykker, at vi vildleder, vi Fremskridtsfolk rundt omkring, at vi afsporer debatten osv., så er det, fordi man har nogle konkrete beviser, nogle eksempler, man kan vise ude fra hverdagen fra møderne, de flere hundrede møder, som fru Lissa Mathiasen har været til om emnet osv. Der må jo være mange eksempler, når man står her på Folketingets talerstol og kommer med sådan en påstand.

Så det er meget spændende, om der kommer en dokumentation. Det tror jeg nu ikke der gør, for det kan ikke dokumenteres. Det er jo ikke tilfældet i den virkelige verden. Desværre ser vi for ofte i debatter om flygtninge, at vi Fremskridtsfolk bliver skudt en hel masse i skoene, som vi overhovedet ikke står for, og det ser vi også et tydeligt eksempel på nu fra fru Lissa Mathiasens side. Så jeg er meget spændt på den ikkedokumentation, der nu kommer, altså et typisk politikersvar, som vi får at høre om et øjeblik.

Derudover vil jeg sige, at i min egen kommune, Aabenraa Kommune, hvor jeg også er opstillet til byrådet, har vi for nylig i Frem-

[Jan Køpke Christensen]

skridtspartiet foreslået at lave en folkeafstemning på dette felt. Selv Det Konservative Folkeparti var i hvert fald i den kommune tilhænger af det. Godt nok skulle svarene ikke ned i valgurnen, men man kunne spørge uden for valgstedet, sagde man, for man syntes, det var et vigtigt emne at tage op for at lytte til borgerne her.

Der er altså også konservative rundt omkring i landet, der ikke er enige med hr. Fischer. Gudskelov for det.

Formanden:

Fru Lissa Mathiasen for en kort bemærkning, men jeg er stadig væk af den opfattelse, at vi er i udkanten af selve emnet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Blot den korte bemærkning, at jeg vil henvise hr. Jan Køpke Christensen og fru Pia Kjærsgaard til bare at gå tilbage til sidste uge; jeg har ikke umiddelbart noget at henvise til lænere tilbage. Gå bare tilbage til tirsdag i sidste uge, hvor Fremskridtspartiets forslag om et aktstykke fra Finansudvalget var til behandling her. Læs, hvad der står i selve forslaget, læs debatten. Tilsvarende forespørgselsdebatten i torsdags. Jeg synes, de taler deres eget overordentlig tydelige sprog, og jeg håber egentlig, man i Fremskridtspartiet får meget røde ører, når man ser, hvad der dér blev udtalt. Det er så langt fra, hvordan lovgivningen reelt ser ud.

Jeg synes, det er rimeligt at give befolkningen mulighed for at forholde sig til det her ud fra, hvordan gældende lov rent faktisk ser ud.

Formanden:

Der er den grundlæggende regel for de korte bemærkninger, at når det forekommer formanden, at diskussionen begynder at gå i tomgang, skal formanden stoppe diskussionen. Og jeg mener, at diskussionen går i tomgang; selv om det ikke er det udtryk, der står i forretningsordenen. (*Pia Kjærsgaard*: Enig. Den har gået i tomgang.)

Jeg forstår, at der ikke er flere, der beder om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelsen af statsbanerne.

Af trafikministeren (Helge Mortensen).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget, der jo giver en helt tydelig adskillelse af myndighedsopgaverne og selve virksomheden. Dermed lever vi op til – så det ikke kan misforstås – det EF-direktiv, der jo er gennemført i de øvrige lande.

Og så har vi fuld forståelse for den del af bemærkningerne, der taler om behovet for en hurtig afklaring af spørgsmålet. Vi vil gøre, hvad vi kan for det.

Ikast (KF):

Det Konservative Folkeparti kan anbefale dette lovforslag. Vi synes, det hurtigt skal gennemføres, og vi skal videre.

Samtidig med at vi siger ja til dette forslag, siger vi ja til ministerens tidsplan for den øvrige udbygning af DSB's organisation. Jeg ser det som et led i videreførelsen af en modernisering.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan støtte lovforslaget. Vi mener, det er et rigtigt og godt forslag, trafikministe-